

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobkyně: **M. G.**, narozená X
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 10. 2024, č. j. X,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou k poštovní přepravě dne 14. 11. 2024 domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná změnila své rozhodnutí ze dne 25. 7. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), tak, že podle § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) tak, že se invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně vyplácený od 24. 8. 2024 ve výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně snižuje od 24. 11. 2024 na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Invalidní důchod pro invaliditu prvního Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

stupně činí 8 520 Kč měsíčně. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění snížila od 24. 8. 2024 výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně činí 10 581 Kč. Podle posudku posudkového lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 8. 7. 2024 poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 55 %, není invalidní ve třetím stupni.

2. Žalobkyně namítala nesprávné posouzení jejího zdravotního stavu. Poukázala na to, že v prvostupňovém rozhodnutí byla uznána invalidní ve druhém stupni, v napadeném rozhodnutí už jen v prvním stupni. Posudková lékařka v posudku uvedla, že byl posudek v prvostupňovém rozhodnutí nadhodnocen, zároveň se posudkoví lékaři v prvostupňovém a námitkovém řízení rozcházejí v názoru na rozhodující příčinu snížené pracovní schopnosti žalobkyně. Posudková lékařka žalované neodůvodnila, proč se rozhodla změnit rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, když položky 1a – 1e kapitoly II, oddílu A přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pojednávají o onemocnění v remisi, ve které je i nemoc žalobkyně. Žalobkyně má za to, že je takový postup v rozporu se zákonem.
3. Žalobkyně citovala posudkové zásady uvedené v kapitole II, oddílu A vyhlášky o posuzování invalidity a odkázala na to, že posudkoví lékaři měli jasně vymezit, jak konkrétní diagnostické závěry vyplývající z podkladové zdravotnické dokumentace konkrétně ovlivňují, resp. omezují schopnost žalobkyně pracovat. Posudkoví lékaři přitom měli zohlednit, že posouzení zdravotního stavu pro účely posouzení invalidity nelze určit pouze na základě diagnózy onemocnění, nýbrž na základě dopadu takové diagnózy na schopnost vykonávat práci. Žalobkyně uvedla, že by mohla mít sníženou schopnost práce o 35 % ovšem pouze za předpokladu, že by vykonávala sedavé zaměstnání. K její pracovní historii a s ohledem na další diagnózy by ovšem měl být konstatován pokles o vyšší. Žalobkyně poukázala na vážné problémy s pohyblivostí, dále uvedla, že se posudkový lékař v námitkovém řízení nevypořádal s námitkou, na základě jakých skutečností shledal za nevýznamné, aby bylo provedeno vlastní vyšetření žalobkyně. Žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost posudku posudkového lékaře.
4. Žalovaná s ohledem na námitky žalobce navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“).
5. V průběhu prvního jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem posudkové komise MPSV v Praze žalovaná setrvala na svém procesním stanovisku. Žalobkyně se z jednání omluvila, odročení nežádala.
6. Soud ze správního spisu zjistil, že v posudku o invaliditě ze dne 8. 7. 2024, č. j. LPS/2024/1055-NB_CSSZ, vypracovaném posudkovým lékařem IPZS dospěl posudkový lékař k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je infiltrující karcinom pravé mammy, stav po adjuvantní chemoterapii a radioterapii, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddíl A, položka 1c vyhlášky o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti s ohledem na další zdravotní postižení žalobkyně navýšila ve smyslu § 3 vyhlášky o dalších 10 %, celkově tak činila 55 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

7. S odkazem na závěr posudku posudkového lékaře IPZS vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí ze dne 25. 7. 2024, kterým podle § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění snížila od 24. 8. 2024 výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.
8. Žalobkyně napadla prvostupňové rozhodnutí námitkami. Nesouhlasila s prvostupňovým rozhodnutím. Namítala, že její zdravotní stav neumožňuje jakoukoli práci, je odkázána na berle a elektrický vozík. K námitkám doložila tři lékařské zprávy.
9. Posudková lékařka žalované zpracovala v nepřítomnosti žalobkyně posudek ze dne 20. 9. 2024, č. j. LPS/2024/2258-NR-STC_CSSZ, a to na základě lékařských zpráv jako posudkový lékař IPZS a lékařských zpráv, které doložila k námitkám žalobkyně. Uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je lehká paraparéza DKK (dolních končetin), bez demyelinizační složky, distální symetrická neuropatie, lehké zn. axonální motorické neuropatie, dle EMG frustní senzitivní polyneuropatie, porucha chůze, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 9b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 % (rozpětí 20-40 %) s tím, že se míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky se dále neměnila. Posudková lékařka žalované uvedla, že na základě provedeného přezkumu nemůže potvrdit posudkový závěr lékaře v prvním stupni, posudková lékařka poukázala na to, že onkologické onemocnění žalobkyně je v remisi, byla proto zvolena jiná rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně.
10. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 16. 10. 2024, jež žalobkyně převzala 18. 10. 2024, změnila prvostupňové rozhodnutí tak, že snížila invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně vyplácený od 24. 8. 2024 ve výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně od 24. 11. 2024 na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti se jedná o invaliditu prvního stupně.
11. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Soud s ohledem na argumentaci žalobkyně provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 9. 4. 2024. Žalobkyně nebyla jednání přítomna. K jednání byla pozvána, avšak omluvila se z důvodu, že nemá odvoz a cestu by sama nezvládla. Posudková komise vyhodnotila, že je podkladová dokumentace dostačující pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Posudková komise shrnula, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je polyneuropatie dolních končetin, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 9b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro kterou stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 40 % (z rozpětí 20-40 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity dále měněna, protože pokles pracovní schopnosti z důvodu více zdravotních postižení nebyl větší, než odpovídalo horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně neměl větší vliv na schopnost využívat výdělečné činnosti než odpovídalo horní hranici procentního rozmezí výše uvedené položky.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

13. Pokud jde o zdravotní stav žalobkyně, soud má za to, že byl přesvědčivě prokázán a dostatečně vyhodnocen v návaznosti na shromážděné lékařské nálezy, přičemž posudkový závěr posudkové lékařky žalované ohledně příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvyšším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je ve shodě se závěrem posudkové komise MPSV. Posudková komise přitom doplnila hodnocení, že volila shodně s posudkovou lékařkou žalované položku postižení periferních nervů, neuropatie, středně těžké postižení pro přítomnost lehčího oslabení dolních končetin. Pro nález minimálního až lehkého postižení nervů na elektromyografických vyšetřeních by se pokles pracovní schopnosti pro polyneuropatii pohyboval při dolní hranici procentního rozmezí, avšak se zohledněním více postižení žalobkyně a dělnické profese byla zvolena maximalisticky horní hranice procentního rozmezí. Tyto závěry soud považuje jednotlivě i v souhrnu za plně přesvědčivé a náležitě odůvodněné. Posudková komise odkázala na objektivní nálezy v dokumentaci ošetřujícího neurologa, který konstatoval, že od března 2021 bylo přítomno lehké ochrnutí dolních končetin se symetrickým povšechným oslabením svalové síly (kořenově i akrálně), mírným poklesem ve výdržové poloze. Neurologem popisovaná paraparetická chůze, při vyšetřeních při chůzi po místnosti nebylo nutné používání opěrných pomůcek. Posudková komise uvedla, že objektivní nález nebyl v souladu s výsledky provedených elektromyografických vyšetření, která opakovaně prokázala pouze minimální až lehké změny na nervech dolních končetin odpovídající polyneuropatii (v roce 2009 se jednalo o lehkou distální symetrickou převážně senzitivní polyneuropatii dolních končetin, od ledna 2014 byly minimální axonální změny obou peroneů, od února 2017 distální symetrická neuropatie, dominovalo senzitivní postižení, přítomny lehké známky axonální motorické neuropatie, od prosince 2021 minimální polyneuropatie nervů dolních končetin, dle neurologického nálezu z 16. 10. 2023 elektromyografie frustní nález senzitivní polyneuropatie). Dále posudková komise uvedla, že při elektromyografickém vyšetření z 7. 12. 2021 nebylo možno vyloučit proximální myopatické postižení, myopatie byla ale následně vyloučena (CK a myoglobin v normě). Rychlá únava přitom mohla částečně souviset s nervovou slabostí projevující se sníženou tolerancí zátěže a zvýšenou funkcí štítné žlázy. Soud má za to, že posudková lékařka žalované a posudková komise vycházely z dostatečných podkladů a posudková komise následně prostřednictvím svého odůvodnění přiléhavě zhodnotila vývoj zdravotního stavu žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Soud se se závěry posudkového lékaře žalované a posudkové komise ztotožňuje a považuje je za úplné, správné a přesvědčivé, neboť náležitě uvedli příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně (polyneuropatie dolních končetin), které podřadily shodně pod kapitolu VI, položku 9b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise pak zohlednila při určení celkové míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně další zdravotní postižení žalobkyně a dále přihlédla i k dělnické profesi žalobkyně. Posudková lékařka žalované se neztotožnila s prvostupňovým posouzením, zároveň uvedla, že lékař v prvostupňovém řízení nadhodnotil funkční dopad rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. Posudková komise pak uvedla, že pokud by jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně hodnotila zhoubný novotvar prsu (jako posudkový lékař v prvostupňovém řízení), šlo by o zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tedy lehké postižení, pro které odpovídá rozpětí 15-25 % míry poklesu pracovní schopnosti. Mezi stavy uvedenými v této položce je uveden i stav po odnětí prsu, ke kterému došlo u žalobkyně. Posudkový lékař

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

v prvostupňovém řízení hodnotil podle položky 1c, tedy jako středně těžké postižení, avšak podle posudkové komise nebyla splněna tam uvedená kritéria.

14. Posudková komise se i podrobně zabývala dalšími zdravotními postiženími žalobkyně, přičemž konstatovala, že pro léčenou chronickou obstrukční plicní nemoc s opakovanou dokladovanou poruchou plicních funkcí by zvolila zdravotní postižení uvedené v kapitole X, oddílu B, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro kterou by volila míru poklesu pracovní schopnosti 25 %. Onemocnění štítné žlázy by vedlo k 15% poklesu pracovní schopnosti. Neurastenien by vedla případně maximálně ke konstatování 5% poklesu pracovní schopnosti. Zaléčený vřed bulbu dvanáctníku by vedl k minimálnímu poklesu pracovní schopnosti. Porucha metabolismu krevních tuků, bezpříznakové konkrementy v kalíšcích levé ledviny a stav po sebevražedném pokusu medikamenty v minulosti jsou posudkově nevýznamné.
15. Mezi posudky posudkové lékařky žalované a posudkovou komisí nejsou žádné zásadní rozpory, posudková komise podrobně odůvodnila zvolenou příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, která byla shodná s příčinou, kterou označila i posudková lékařka žalované. Posudková lékařka žalované i posudková komise odůvodnily, proč se odchýlily od posudkového závěru vysloveného v prvním stupni. Soud považuje určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně za příléhavé a přesvědčivé odůvodnění.
16. Soud závěrem uvádí, že nikterak nezpochybňuje zdravotní omezení žalobkyně, které je patrné z posudků posudkových lékařů a posudkové komise a v nich rekapitulovaných lékařských zpráv. Zároveň je zřejmé, že je žalobkyně zásadně limitována v možnostech svého pracovního uplatnění. Soud však nemůže samostatně posuzovat míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Pro posouzení invalidity je rozhodující zdravotní stav doložený výsledky funkčních vyšetření a jeho podřazení pod zákonná kritéria, resp. položky příslušné vyhlášky. Soud nemůže nad rámec právní úpravy svévolně určit jinou míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně.

Závěr a náklady řízení

17. S ohledem na všechny shora uvedené závěry tak lze konstatovat, že rozhodnutí žalované vycházelo ze správně zjištěného skutkového stavu a bylo v souladu se zákonem. Jelikož žalobkyně nesplňuje podmínky stanovené právními předpisy pro přiznání nároku na invalidní důchod pro invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť pokles její pracovní schopnosti byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí 40 %, postupovala žalovaná správně, když změnila prvostupňové rozhodnutí tak, že invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně vyplácený od 24. 8. 2024 ve výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně od 24. 11. 2024 na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Soudu tak nezbylo než žalobu zamítnout jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
18. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení dle § 60 odst. 2 s. ř. s.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 24. června 2025

Martina Kotouček Mikolášková v. r.
soudkyně